

## *...do uczestników spotkania*

Rok 2004 to Jubileusz XV – lecia Katedry Kształtowania Środowiska Mieszkaniowego Instytutu Projektowania Urbanistycznego Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej. Z tej okazji zorganizowana została w dniach 8 – 10 października 2004 roku Międzynarodowa Konferencja Naukowa na temat: „Zespoły Mieszkaniowe. Teoria – Projekty – Realizacje”. Najlepszą formą utrwalenia tego wydarzenia jest publikacja: „Środowisko Mieszkaniowe – Housing Environment – 2004”. To okazja do zaprezentowania własnej twórczości, impresji, przemyśleń, najnowszych świeżych autorskich wypowiedzi – wartościowych, wyrosłych na gruncie doświadczeń i wiedzy. To również okazja do przedstawienia idei, teorii, wyników własnej pracy, refleksji i inspiracji dotyczących tematu konferencji.

Zdrowe, proekologiczne środowisko mieszkaniowe, atrakcyjnie ukształtowane, optymalne dla człowieka, zaspokajające jego współczesne różnorodne potrzeby, humanistyczne w szerokim tego słowa znaczeniu, to ideał, ku któremu zmierzamy. Marzenia o idealnym środowisku mieszkaniowym stają się nieodzowne tym bardziej, że rzeczywisty stan środowiska mieszkaniowego w Polsce, kształtowanie formy zabudowy, jej struktura, standardy i związki z otoczeniem nie są w pełni zadowalające – dalekie od ideału. Skłania to do refleksji, zastanowienia się oraz określenia, w jakim kierunku należy zmierzać, co robić, jak projektować. Istnieje z jednej strony brak świadomości odbiorcy co do potrzeb i możliwości kształtowania środowiska mieszkaniowego, z drugiej brak w procesie inwestycyjnym całościowego spojrzenia na środowisko mieszkaniowe człowieka.

Powstają często oderwane od kontekstu budynki mieszkalne. Brak kompleksowych realizacji o szerszym zasięgu, a zamierzenia projektowe trudno zrealizować do końca. Czynniki ekonomiczne przesłania inne niezwykle ważne sprawy; brak właściwego mecenatu i odpowiednich demokratycznych procedur reprezentujących priorytet interesu publicznego. Dominuje dążenie do zysku za wszelką cenę, a nie jakość, człowiek i jego potrzeby. Brak miejsca w projektowaniu i realizacji na eksperyment i poszukiwania.

Nasuwać się pytania odnośnie:

- historycznych układów urbanistycznych i wzorców. Na ile stanowią one przeżytek. Na ile mogą stanowić przedmiot współczesnej twórczości i zaspokajać aktualne potrzeby mieszkaniowe człowieka,
- współczesnych idei modernistycznych. Czy osiągnęły kres rozwoju i zbliżają się do zmięczenia, czy mogą stanowić podstawę twórczości z myślą o przestrzeni dla aktualnych potrzeb współczesnego człowieka,
- sensu eksperymentu, innowacji, wizji, poszukiwania nowych form zamieszkania w relacji do krajobrazu. Być może po to, aby się przekonać, że nasza oswojona przestrzeń mieszkaniowa nie jest taka zła. I jakie warunki trzeba spełnić by była bardziej przyjazna dla człowieka.

Próbie odpowiedzi na powyższe pytania została poświęcona nasza konferencja.

Specyfiką wydawnictwa Katedry Kształtowania Środowiska Mieszkaniowego jest założenie, że rysunek stanowi podstawowe źródło komunikacji w zawodzie architekta. Architekt posługuje się rysunkiem jako formą wypowiedzi, przekazu i projektowania. Rysunek jest językiem porozumiewania się. Aby zrozumieć architekturę, należy ją zobaczyć i pokazać. Ona sama o sobie powie, opowie, a widz ją odbierze, odczuje. Nie musi się o niej wyłącznie mówić, opowiadać, tłumaczyć. To formuła wydawnictwa „Housing Environment”.

Za udział w tym wspólnym przedsięwzięciu dziękuję Wszystkim, którzy przyjęli moje zaproszenie, bowiem jest to wydarzenie, które nie zdarza się w życiu tak często.

*Marek Sepiuga*